

fra hans Side —, at paa den Maade, som det ærede Medlem for Ringsted stiller sig, er det, at man efterhaanden fører Rigsdagen og Lovgivningsmagten ud paa det Skraaplan, som den ærede Krigsminister aabenbart vil have os ud paa. Paa den Maade ødelægger man efterhaanden al Radikalisme og Antimilitarisme her i Landet, medens Krigsministeren faar en stadig stigende Magt. Og det ser det ærede Medlem, det ser hans Blad, det have vi i den senere Tid daglig kunnet læse, at det Blad, som det ærede Medlem er knyttet til, er ganske klar over Situationen, ganske klar over, at den nuværende Krigsminister er Bahnsons Arvtager og Fortsætter — derom kan jo heller intet tænkende Menneske i vort Land være i Tvivl. Men er det da ikke snart paa Tiden at raabe Holdt fra den Radikalismes Side, der maatte være i Danmark, hvis der endnu er nogen Radikalisme. Man maa dog kunne se, hvor det fører hen. Efter den højtærede Kultusministers Taleovre i Thim kan dog heller ingen være i Tvivl. Den højtærede Kultusminister erklærede i Thim, at Venstre altid havde været imod Fæstningen, baade imod den Maade, hvorpaa den var rejst, og ogsaa imod selve Sagen, og med et aldeles ubegribeligt Tankespring gik den højtærede Kultusminister saa over til at sige, at nu skulde vi alligevel forberede os paa, naar Militærkommissionen var færdig, da at smelte sammen med Fæstningens Tilhængere til et eller andet Resultat, hvori vi kunne gaa op i en højere Enhed.

Ingen kan dog længere være i Tvivl om Situationen. Dette Forslag er i den Grad i nøje Overensstemmelse med alt, hvad der tidligere er fremkommet fra den højtærede Krigsministers Side. Ganske snildt, ganske langsomt og lempeligt fra først af søger han at faa Folketinget til at sige et lille a., for at det saa bag efter skulde være nødt til at sige et stort A. og saa B. og hele Alfabetet igennem, indtil Bahnsons Fæstning er godkendt. Det er hans tydelige Mening. Vi have set det med Kasematterne og med de ekstraordinære Indkaldelser. Vi have set, at al Krigsministerens Stræben og Virken er gaaet ud paa at faa Fæstningen saasmaat godkendt fra Rigsdagens Side, at faa den forbedret og udvidet og nu ogsaa forsynet med det Materiel, som Militaristerne altid have jamret over, at den manglede. Dette Lovforslag er jo netop i Traad med, hvad Højremilitaristerne altid have sagt: Desværre have vi for meget Fodfolk, men for

lidt Artilleri, særlig for lidt Fæstningsartilleri, og derfor trænger særlig Fæstningsartilleriet til Udvidelse. Dette er nu en delvis midlertidig Revision af Hærloven med Fæstningen som Basis, med Fæstningen som Forudsætning. At det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) dog ikke kan forstaa det, men kan gaa med nu her, da det dog vist er alleryderste Øjeblik til at raabe Holdt! Man kan jo være sikker paa, at den Dag kommer, da han maa sige det samme, som det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) sagde: Vi ere snydte og narrede af vor egen Krigsminister. Ja, snydt og narret, det er . . .

Formanden: Jeg har paataalt denne Udtalelse, da den første Gang brugtes her i Tinget; den maa ikke gentages.

Borgbjerg: Men nu er det blevet bevingede Ord, der gaa over det hele Land.

Formanden: Men ikke her.

Borgbjerg: Nej. Saa skal jeg altsaa kun sige, at de Ord, der ikke maa nævnes i dette Ting, men som nu kendes af enhver Politiker og bruges af hvert Menneske over det hele Land, de Ord, der ikke maa nævnes her, men gaa som bevingede Ord ud over det hele Land, ere ved at blive Motto for Systemskiftet. Disse Ord passe paa Militærspørgsmaalet, de passe paa Skattesagen, hvor nu Husmænd og Landhaandværkere, landhandlende og Smaabønder rejse sig og opdage, at de ere snydte, bedragne, snydte og narrede af det Systemskifte, hvortil de have sat deres Lid. Ja, saaledes gaar det i Militærspørgsmaalet, saaledes gaar det paa det kirkelige Omraade, saaledes gaar det paa alle Omraader. Jeg synes dog snart, at tænkende Politikeres, navnlig de radikale Politikeres Øjne maatte være blevne lukkede op for, at det i hvert Fald er paa yderste Tid at raabe Holdt. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem for Ringsted kan føle sig tilfreds med det Svar fra den højtærede Krigsminister, der intet Svar var, men kun sagde den selvfølgelig Ting, at Loven er, som den lyder, nemlig kun gældende for et Aar.

Formanden: Det ærede Medlem omtalte en i Landstinget given Meddelelse i Udtryk, som ikke fandt deres nødvendige Begrundelse i den nævnte Meddelelses Ordlyd.